

ΞΕΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΙΧΝΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Το Ολοκαύτωμα στην εκπαίδευση και η δημόσια ιστορία

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ 2025

Το παρόν βιβλίο συνιστά επεξεργασμένη μορφή του πρώτου μέρους της διδακτορικής έρευνας της Ξένιας Ελευθερίου η οποία εντάσσεται στον κλάδο της Διδακτικής της Ιστορίας και μελετά τη Δημόσια Ιστορία του Ολοκαυτώματος των Θεσσαλονικέων Εβραίων, με κεντρικό άξονα μελέτης τη σχολική Ιστορία. Οι εκδηλώσεις κατά τις Ημέρες Μνήμης του Ολοκαυτώματος, η ανέγερση νέων μνημείων, η πραγματοποίηση μόνιμων και περιοδικών εκθέσεων στα μουσεία της Θεσσαλονίκης και σε πολιτιστικούς χώρους, η ονοματοθεσία και μετονομα-

σία οδών της Θεσσαλονίκης, η τοποθέτηση «Δεικτών Μνήμης» για τη σήμανση ιστορικών τόπων, η διεξαγωγή διεθνών και πανελλαδικών επιστημονικών συνεδρίων, ημερίδων και εκπαιδευτικών σεμιναρίων για το εν λόγω ιστορικό «συγκρουσιακό» τραυματικό θέμα, όπως και η αύξηση της εκδοτικής παραγωγής, εξετάζονται στην παρούσα έρευνα, καθώς οι εξελίξεις στο επιστημονικό πεδίο της Ιστορίας αφορούν την παραγωγή και τη διάχυση της ιστορικής γνώσης, τη συγκρότηση ετερογενών μορφών ιστορικής κουλτούρας και τη διαμόρφωση συλλογικών ταυτοτήτων σε αναφορά με το παρελθόν και τη βιωμένη εμπειρία των κοινωνικών υποκειμένων.

Το σύγχρονο πλαίσιο της Διδακτικής της Ιστορίας επιβάλλει την αφύπνιση όλων ως προς τη διαδικασία κριτικού ελέγχου της γενικότερης δημόσιας χρήσης της Ιστορίας, όπως και κάθε μορφή πληροφόρησης. Σήμερα, ένα από τα νεότερα και ενδιαφέροντα αντικείμενα της σύγχρονης επιστημονικής έρευνας αποτελεί η εξέταση των σχέσεων μεταξύ ακαδημαϊκής και Δημόσιας Ιστορίας. Η διδασκαλία της Τοπικής Ιστορίας, αποτελώντας μία εναλλακτική μορφή ιστορικής εκπαίδευσης, ενθαρρύνει τη βιωματική κατανόηση και την έρευνα του τραυματικού ιστορικού παρελθόντος. Η έκρηξη του ενδιαφέροντος για την επίμαχη μνήμη του Ολοκαυτώματος από τις κοινωνικές και ανθρωπιστικές επιστήμες, από τη Δημόσια Ιστορία και από την κοινωνία των πολιτών επαναφέρει το αίτημα της πολλαπλής επεξεργασίας του ιστορικού τραύματος.

Το βασικό ερώτημα που προσπαθεί να απαντηθεί μέσω της παρούσας μελέτης, είναι εάν και σε ποιον βαθμό η ιστορική λήθη και η άγνοια για τη γενοκτονία των Ελλήνων Εβραίων συνεχίζει να υφίσταται στη σχολική εκπαίδευση, παρά τις διεθνείς εξελίξεις για την Εκπαίδευση του Ολοκαυτώματος (HolocaustEducation) από παγκόσμιους εκπαιδευτικούς οργανισμούς.